peab minema ja tetse wiisi wastu hoidma.

Päraft jõõma on neil maandlemise tand Üks tõõb teist kõhu kuntsiga ja teine puusa kuntsiga, kolmas alus kuntsiga, neljas wigwiga ja wiies rammuga j. n. e.

Suri päävaks raiuwad nemad kadanud jühe juure laju, ja Suri pääwa hommiku pittwad põlema jüs jooxwad ümber tule ja karjuwad ja kisawad nõnda kui saatlametja waimud. No jüs peawad ka ühe jündinud jutu rääkima mis karjastel juhtunud on: Üks meitse (Kägi) küla mees räägib nõnda kuidas tema elu kõik

noorel põlwes ühe õõje karjas on käinud. Se küla mees nes seda räägib on wõõras Inju Mihkel. Nemad käinud jõnniku wedamise aegu õõsti karjas ja jüs ühel õõsel kuulnud nemad et üks huitanud Võõri karjamaal, nemad arwanud: Et üks Nelije ümardaja tulep Hana Löewe mõisast teelt ära, ja nemad (kajatsed) huitanud wastu ja nii nawa et jee huitaja tulnud ligemale peda nemad arwanud Nelije ümardaja olewad. Wiimaks olnud juba teisel pool pooljast

ja kõik kajatsed näinud: Et üks walge teisel pool pööjast paistab; nemad läinud nad teisele poole pööjast, aga pole midagi näinud! Siis naernud nemad ära, ja kuulnud: Et jee huitaja juba enam kui poole wõrsta Käägi küla minni pool huitab! Nõo mis jüs huitab iga üks olnud wagusi ja ei pole tohtinud mitte üks huitaja enam huitada

Nõo mis inimesed tulep ettewõtta et jul õhtu ei lõppe kui ei jaa mitte karja lastelt jüs ema wanadelt meestelt ehk ka muistelt meestelt

I.

Torupilli mängijast

Üks kord elanud üks wabaniku mees oma pocaga; nõh hää küll poeg oli kange toru pilli mees, üks kord oli wabaniku mõisa härra wiha alusest jaanud; ja mõisa härra saatis ta wangi. Nõh jee tegi ja poca jüdsime tääs. Ja käis mehjas edasi ja tagasi. Üks kord juhtus ta ühe wanamehega mehjas kogu: Hanamees küsis mõnsta nõnda nurwa näuga on?! Tõisi wastas: Minu isa juhtus mõisa härra wastu piist ehtma, ja mõisa härra kurjategi ja saatis ta